

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche

Strona pozwana: Commune de Roanne (gmina Roanne)

z udziałem: Société d'équipement du département de la Loire (SEDL)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Lyon — Wykładnia art. 1 i 6 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 z dnia 9.08.1993, str. 54) — Umowa prawa publicznego o zagospodarowanie zawarta między dwoma organami zamawiającymi dotycząca realizacji, w interesie ogólnym, projektu zagospodarowania, w ramach którego drugi z wymienionych organów zamawiających przekazuje pierwszemu z nich budowlę przeznaczoną do jego własnego użytku i po wygaśnięciu której pierwszy z organów zamawiających staje się automatycznie właścicielem tych z pozostałych terenów i budowli, które nie zostały zbyte na rzecz osób trzecich — Sposób obliczania wartości zamówienia z punktu widzenia prognozy, od jakiego znajdują zastosowania procedury udzielania zamówień — Budowa parku rozrywki i parkingu

Sentencja

- 1) Porozumienie, mocą którego pierwsza instytucja zamawiająca powierza drugiej instytucji zamawiającej realizację obiektu budowlanego, stanowi zamówienie na roboty publiczne w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, str. 54) zmienionej przez dyrektywę Parlamentu europejskiego i Rady 97/52/WE z dnia 13 października 1997 r. bez względu na to, czy przewiduje ono, że pierwsza instytucja zamawiająca jest lub będzie właścicielem całości lub części tego obiektu czy też nie.
- 2) Przy ustalaniu wartości zamówienia publicznego dla celów art. 6 dyrektywy 93/37 zmienionej przez dyrektywę 97/52 należy wziąć pod uwagę całkowitą wartość zamówienia na roboty budowlane z punktu widzenia potencjalnego oferenta, co obejmuje nie tylko całość kwot, jakie będzie musiała zapłacić instytucja zamawiająca, ale również wszystkie inne kwoty pochodzące od osób trzecich.
- 3) Instytucja zamawiająca nie jest zwolniona z obowiązku stosowania przewidzianych w dyrektywie 93/37, zmienionej przez dyrektywę 97/52, procedur przetargowych udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane ze względu na to, że według prawa krajowego porozumienie to może zostać zawarte jedynie z niektórymi osobami prawnymi, które same również są instytucjami zamawiającymi i które będą z kolei zobowiązane do stosowania tych procedur celem udzielenia ewentualnych dalszych zamówień publicznych.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Osman Ocalan w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly w imieniu Kurdistan National Congress (KNK) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-229/05 P) (¹)

(Odwołanie — Szczególne środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność)

(2007/C 56/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osman Ocalan w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly w imieniu Kurdistan National Congress (KNK) (przedstawiciele: M. Muller, QC, E. Grieves i P. Moser, barristers J. G. Peirce, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan i M. Bishop, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: R. Caudwell, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie T-229/02 Kurdistan Worker's Party (PKK) i Kurdistan National Congress (KNK) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2002/334/WE z dnia 2 maja 2002 r., wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 116, str. 3) — Zdolność sądowa i legitymacja czynna

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie PKK i KNK przeciwko Radzie (T-229/02) zostaje uchylone w części odrzucającej skargę Osmana Ocalana w imieniu Kurdistan Worker's Party (PKK).
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Serif Vanly w imieniu Kurdistan Worker's Party (PKK) zostaje obciążony kosztami postępowania w części dotyczącej odwołania wniesionego przez niego.

- 4) Skarga Osmana Ocalana w imieniu PKK zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w części dotyczącej decyzji Rady 2002/334/WE z dnia 2 maja 2002 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2001/927/.
- 5) Skarga Osmana Ocalana w imieniu PKK jest dopuszczalna w części dotyczącej decyzji Rady 2002/460/WE z dnia 17 czerwca 2002 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2002/334. Sprawa zostaje przekazana Sądowi celem rozpoznania co do istoty.
- 6) Rozstrzygnięcie o kosztach Osmana Ocalana nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Carol Marilyn Robins i in. przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-278/05) (¹)

(Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Transpozycja — Artykuł 8 — Dodatkowe zakładowe i międzyzakładowe systemy ubezpieczeń społecznych — Świadczenia emerytalne — Ochrona praw nabytych — Zakres ochrony — Odpowiedzialność państwa członkowskiego za niewłaściwą transpozycję dyrektywy — Przesłanki)

(2007/C 56/09)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carol Marilyn Robins i inni

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 8 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, str. 23) — Zakres obowiązku ochrony praw nabytych lub w trakcie nabywania pracowników w odniesieniu do świadczeń emerytalnych

Sentencja

- 1) Wykładni art. 8 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy dokonywać w ten sposób, że w razie niewypłacalności pracodawcy i niedoboru środków zakładowych lub międzyzakładowych dodatkowych systemów ubezpieczeniowych finansowanie nabytych uprawnień do świadczeń emerytalnych powinno po pierwsze być dokonane przez same państwa członkowskie, a po drugie — być zapewniane w pełnej wysokości.
- 2) System ochrony taki jak system rozpatrywany w sporze przed sądem krajowym jest sprzeczny z art. 8 dyrektywy 80/987.
- 3) W przypadku niewłaściwej transpozycji art. 8 dyrektywy 80/987, odpowiedzialność danego państwa członkowskiego zależy od stwierdzenia oczywistego i poważnego naruszenia przez państwo członkowskie granic przysługującego mu zakresu uznania.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie) — Maciej Brzeziński przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie

(Sprawa C-313/05) (¹)

(Podatki wewnętrzne — Podatki od samochodów — Podatek akcyzowy — Pojazdy używane — Przywóz)

(2007/C 56/10)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie